

Núm. de Protocol: SS-045-1/94

S E N T E N C I A   N U M .   9 5 - 3 6

PARTS:

Apel.lant: Sra. M.M.S.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. J.S.C.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 13 d'octubre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-045-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La sentència de data 29 de març de 1995 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. M.M.S. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, mitjançant la qual sol·licitava que s'anul·lés la resolució de 2 de juny de 1994 del Consell d'Administració de la CASS, que confirmà l'alta mèdica de la interessada des del 8 de febrer de 1994.

2.- En considerar-se agreujada l'actora amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 13 d'abril de 1995, el qual va ésser formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 15 de maig següent. En el seu recurs, la part agent argumenta l'existència de diversos defectes formals en el procediment seguit en primera instància i, quant al fons de la qüestió litigiosa, al·lega que es troba incapacitada per a l'exercici de qualsevol activitat laboral, de manera que és procedent atorgar-li la baixa laboral o, de forma subsidiària, una prestació d'invalidesa-malaltia.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Sra. M.M.S. se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat l'1 de juny de 1995, en el qual sol·licitava que fos desestimat, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- El dia 6 de setembre de 1995 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El primer dels motius d'impugnació al·legats per la recurrent fa referència a una defectuosa pràctica de la prova pericial que fou proposada en la primera instància d'aquest procés. En aquest sentit, s'argumenta que foren declarades pertinents per la Batllia tant la perícia proposada per l'actora com per la demandada, mentre que, a l'hora de practicar la prova, només es van sotmetre als experts mèdics els punts de fet que havien estat sol·licitats per part de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

L'examen de les actuacions posa de manifest, tanmateix, que els extrems sobre els quals les parts van sol·licitar la pràctica de la prova pericial són substancialment coincidents, ja que van igualment encaminats a acreditar la naturalesa de la malaltia que pateix l'actora, la necessitat de la baixa laboral per al seu guariment i l'abast de la incapacitat que en pugui resultar. En realitat, només va quedar exclosa de la perícia l'anàlisi de les circumstàncies relatives a les aptituds i formació professionals de la interessada, qüestió que resulta aliena a l'objecte de la prova pericial mèdica, tal i com ho va declarar aquesta Sala en la seva sentència de 13 de juny de 1994, ja que no es troba directament vinculada amb l'estat físic de la recurrent i, en conseqüència, la seva valoració correspon exclusivament a l'òrgan jurisdiccional. No es pot considerar, doncs, que la forma en que ha estat practicada la prova pericial hagi comportat cap tipus d'indefensió per a la interessada, de manera que no és procedent la revocació de la sentència impugnada per aquest motiu.

D'altra banda, tampoc resulta transcendent en relació a l'objecte d'aquest recurs l'error material que s'observa a la providència que va admetre la prova pericial abans esmentada, i va disposar la constitució d'un dipòsit judicial de 36.000 pessetes per tal d'atendre a les despeses del peritatge, ja que, malgrat el seu tenor literal, aquest dipòsit fou en definitiva correctament distribuït entre ambdues parts, a raó d'una tercera part la part agent i dues terceres la demandada.

Tercer.- Pel que fa a la sol·licitud de que siguin reconegudes en favor de la recurrent les prestacions corresponents a l'assegurança malaltia, convé recordar que, segons declarà aquesta Sala en sentència de 28 d'abril de 1994, l'assegurança malaltia respon a una situació d'incapacitat laboral de caràcter transitori, de la qual cosa se'n deriva la temporalitat de les prestacions de salari que aquella comporta.

En aquest sentit, l'article 24 del Reglament Tècnic disposa que les prestacions s'acordaran per a cada malaltia durant sis mesos a comptar de la primera constatació mèdica, i que la prolongació de les mateixes s'atorgarà per successius períodes de sis mesos, renovables fins a l'expiració del tercer any que segueixi la primera constatació mèdica, reservant-se la CASS el dret d'efectuar prèviament tot control que jutgi necessari. D'altra banda, el mateix precepte contempla la possibilitat de prorrogar durant un altre any les prestacions de reembossament, en el cas de que sembli que pot obtenir-se d'aquesta forma el guariment de l'interessat.

En conseqüència, l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de que, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades o fins i tot progressives, la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrà acordar el cessament de les prestacions de l'assegurança malaltia, i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa malaltia quan l'interessat pateixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys dos terços, tal i com ho disposen els articles 28 del Reglament Tècnic i 1r. del Reglament d'Aplicació núm. 18.

Quart.- Els dictàmens dels experts designats per la Batllia per tal de valorar l'estat físic de la recurrent són coincidents en afirmar que presenta una lumbociàtica esquerra crònica i consolidada. En conseqüència, tal i com conclou amb encert la sentència apel·lada, la manca de perspectives d'evolució i guariment d'aquesta malaltia fa improcedent la continuació de la interessada en situació de baixa laboral. La qüestió litigiosa queda, per aquest motiu, reduïda a determinar si la recurrent reuneix els requisits necessaris per tal de gaudir de les prestacions d'invalidesa-malaltia.

Cinquè.- L'article 1r. del Reglament d'Aplicació núm. 18 disposa que la pensió invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte l'estat general, l'edat,

les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article 2n, del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Tal i com es desprèn de la sentència d'aquesta Sala de 15 de març de 1995, la classificació de la invalidesa -i també la determinació del seu abast- ha de resultar de la combinació dels anomenats factors objectius i subjectius, és a dir que cal prendre en consideració tant l'estat físic de l'interessat com l'edat i les seves aptituds i formació professionals, per tal d'establir si s'ha produït una pèrdua de la capacitat de guany d'almenys dos terços.

Ara bé, la necessària combinació d'aquests factors no pot ocultar el fet de que l'element bàsic és precisament la patologia invalidant que pateix l'interessada, atesa la pròpia naturalesa de la prestació sol·licitada, de manera que la situació sòcio-professional resulta en definitiva un element complementari, com es dedueix de l'esmentat article 2n. del Reglament d'Aplicació núm. 18, que disposa que la classificació s'establirà en funció del control mèdic corresponent.

En aquest cas, els perits que ha dictaminat sobre l'estat de la recurrent valoren la invalidesa entre un 20% i un 25%, segons el barem aplicable als accidents de treball. Aquesta dada objectiva resta ben allunyada de la minva de la capacitat de treball de dos terços, necessària per a l'atorgament de les prestacions de la invalidesa-malaltia. D'altra banda, ni l'edat de la recurrent ni la intensitat moderada del dolor lumbar que pateix, que pot millorar amb l'utilització d'una faixa, permet concloure que, en una ponderació conjunta dels factors objectius i subjectius, la interessada sofreixi la disminució de la capacitat de treball abans esmentada. Per tot això, s'ha de confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. M.M.S. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 29 de març de 1995, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré